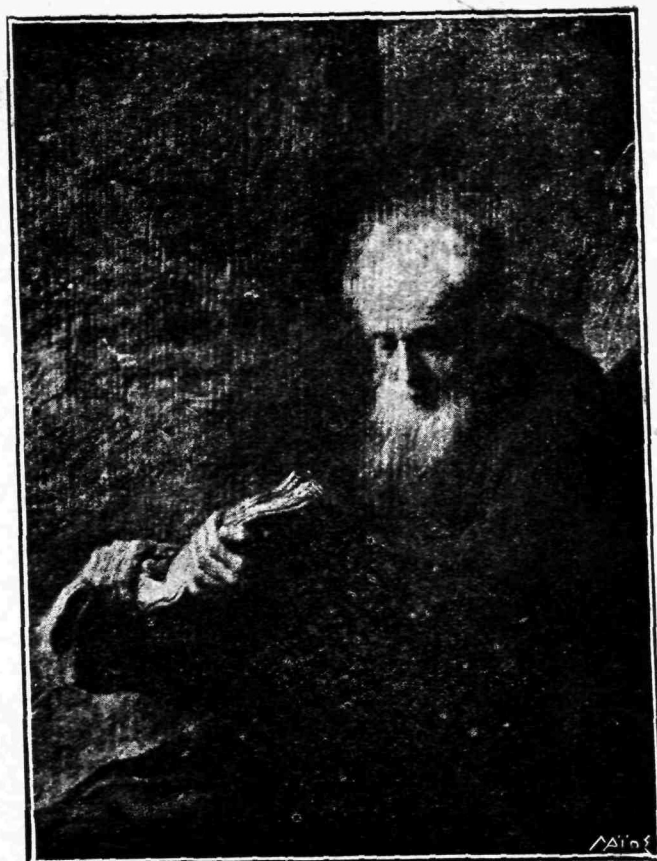

Rembrandt

Ο προσευχόμενος ερημίτης

Ἡ τρίτη συνεδρίασις ἐγένετο τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου τοῦ 1845 ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἰωάν. Κωλέττη. Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἦλθε ἐκ νέου τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως τοῦ σχολείου τῶν Ὠραίων Τεχνῶν καὶ ἐκ νέου κατεπολεμήθη ὑπὸ τοῦ Καυτατζόγλου σφόδρα καὶ μεταξύ τῶν σαθρῶν ἐπιχειρημάτων του εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «...εἶναι ἀσύμφορος ἐν γένει καὶ ἀλυσιτελής ἡ σύστασις Σχολῆς, ὑπάρχοντος τοῦ Πολυτεχνείου· λυποῦμαι τοὺς νέους, οἵτινες θέλουσι σπουδάσαι τὰς Ὠραίας τέχνας, διότι προβλέπω ὅτι δὲν θέλουσι δυνηθῆναι διὰ τῆς ἐργασίας των νὰ κερδίσωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν».

Ὁ Τζέκολης ὁμοῦς ἀπήντησεν οὕτω πως: «Δὲν μοὶ φαίνεται ὀρθή ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Καυτατζόγλου προεκφρασθεῖσα γνώμη, ὅτι δηλαδὴ καλοὶ τεχνῖται γενόμενοι οἱ μαθηταὶ τῆς προκειμένης νὰ συστηθῇ Σχολῆς, κατὰ τὸν Διοργανισμόν, δὲν θέλουσιν ἔχει αὐτάρκη τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω παραδείγματα, ἀλλὰ ἀρκεῖ, νομίζω, τὸ ἰδικόν μου. Εἰμαι ξένος, ἦλθον ἐνταῦθα καὶ εὖρον φιλοξενίαν, διότι ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἕλληνες μὲ τιμῶσι μὲ τὴν φιλίαν των. Εἰμαι ὁ ἐλάχιστος ἴσως τῶν περὶ τὴν Ζωγραφικὴν ἀσχολουμένων· ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐπέινασα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀπ' ἐναντίας, ὅχι μόνον ἔχω αὐτάρκη, πολλὰ αὐ-

τάρκη τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τοῦ ἔργου μου, ἀλλὰ καὶ περισσεύω». Ὁ ἀντιπρόεδρος Κωλέττης ὀρθῶς ποιῶν ἀμέσως ἀπήντησεν εἰς τὸν καλλιτέχνην Ceccoli ὡς πρὸς τὴν λέξιν **ξένος**, διαβεβαιῶν αὐτὸν ὅτι «κανεῖς Ἕλληνα δὲν τὸν θεωρεῖ ξένον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θεωρεῖ ποτὲ ξένους τοὺς φιλέλληνας, ὅσοι ἦλθον ἐνταῦθα διὰ νὰ γίνωσι καθ' οἰονδήποτε τρόπον χρήσιμοι εἰς αὐτήν. Τοῖς ὁμολόγησε δὲ καὶ τοῖς ὁμολογεῖ αἰετοῦς εὐγνωμοσύνην, διότι ἐκ φιλελλήνων εἶδεν ὑποστήριξιν μεγίστην εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος, καὶ ἐκ φιλελλήνων πάντοτε προσδοκᾷ τὴν διάδοσιν τῶν ὁσων αὕτη στερεῖται εἰσέτι ἐπὶ τοῦ παρόντος οἷον καλῶν τεχνῶν κ.λ.π. Εἰς τῶν ταιούτων φιλελλήνων θεωρεῖσθε ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας καὶ ὑμεῖς (ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κ. Τζέκολην) **διότι καὶ ἀμισθὶ διδάσκετε τοὺς Ἑλληνόπαιδας, εὐεργετοῦντες οὕτω τὴν Πατρίδα καὶ πρὸ πολλῶν ἤδη χρόνων εἰσθε ἀποκαταστημένους οἰκογενειακῶς**».

Μετὰ τὰς συζητήσεις ἄνευ πρακτικοῦ αποτελέσματος, ὁ πολέμιος τῆς ἰδρύσεως τῆς σχολῆς τῶν Ὠραίων Τεχνῶν Καυταντζόγλου εἶπεν ὅτι ὁ Κάρολος Φινέλλης, γλύπτης ἐξοχος ἐν Ρώμῃ πρὸ καιροῦ παρακληθεὶς ἀπὸ αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς διστάζων πρότερον, ἀπεφάσισε τέλος νὰ κατέλθῃ καὶ ἀποκατασταθῇ